

بقلم: آقای پورداود

مهاجرت پارسیان به هندوستان

۶

در این قسمت نیز مانند قسمت پیشین بمطالعی بر نمیخوریم که باور کردنی نباشد باین، تا بیک اندازه میتوان بواسطه شواهد تاریخی بنیان قصه را محکمتر نمود. از شهرهایی که اسم برده میشود و پس از سنجان اقامتگاه زرتشتیان شد کلیه در نقشه جغرافیائی کجرات معلوم است یکی از شهرهای کجرات که در آغاز قرن یازدهم میلادی اقامتگاه زرتشتیان بود کمبایت میباشد.

«محمد عوفی» صاحب تذکره «لباب الالباب» معروف که در سال ۱۲۱۱ در دهلی میزیست در کتاب دیگر خود «جوامع الحکایات» و «لوامع الروایات» از زرتشتیان کمبایت صحبت میدارد میگوید در عهد سلطنت «جای سنق» مثنی آتش پرست در شهر مذکور بودند چند خانواده سنی نیز در آنجا منزل داشتند از بالای مناره مسجد آنان موزن مسلمانان را برای ادای فريضه میخواند آتش پرستان چند کفار را بر آن داشتند که بمسلمانان حمله برند مسجد را بسوختند و مناره را ویران کردند «راجا» برای تنبیه فرمان داد که دوتن از بزرگان هندو و دوتن از آتش پرستان را بسزا رسانند (کمبایت یا چپا نیرو و چمپا نیر (کمبای) واقعست در کجرات ۳۵۰ میل مربع است دارای ۷۵۲۲۵ نفوس است)

لابد محمد عوفی این افسانه را از زمان قدیم نقل میکند چه «جای سنق» از سال ۱۰۹۴ تا ۱۱۴۳ حکمرانی داشت دستور خوش مست که در قصه از او اسم برده شد پسر نریوسنگ معروفست کسیکه در قرن یازدهم میلادی قسمتی از اوستارا ابرسانسکریت ترجمه نمود، ترجمه این پیشوای دانشمند در این قرن اخیر خدمات شایانی بمستشرقین اروپائی نمود چه یکی از اسباییکه معنی اوستارا روشن ساخت همین ترجمه سانسکریت میباشد،

هنوز خانواده این دستور باقی است از زمان اوتاامروز پشت در پشت باز- ماندگان او دستور بودند « دستور داراب پشوتن سنجانا » دستور بزرگ بمبئی منسوب باینخاندان نامی است . قصه زرتشتیان هندوستان که آنهم تاریخچه منظوم است و سراینده آن دستور شاپورجی در ۱۷۶۵ بنظم کشیده است گوید: دویست سال پس از متفرق شدن از سنجان یعنی در سال ۶۵۹ یزدگردی مطابق ۱۲۹۰ میلادی زرتشتیان کجراترا به پنج مرکز امور مذهبی تقسیم کردند. این مراکز عبارت است از سنجان نوساری گو داورا بهروج و کمبایت شکی نیست که زرتشتیان پس از چندین صدسال اقامت در سنجان در اوایل قرن یازدهم در تمام کجرات متفرق بودند در سال ۱۱۴۲ موبدی موسوم به کامدین زرتشت از سنجان به نوساری رفت تا در آنجا آداب و مراسم مذهبی مجری دارد ، سیاح ایتالیائی (فریاری اودریک دایار دمون) که در سال ۱۲۲۱ در هند بود از آتش پرستانی صحبت میدارد که مردگانشان را (مانند هندوان) نمی سوزانند بلکه با جلال بیرون شهر برده در بیابان میگذارند لابد مقصود سیاح همان زرتشتیان می باشد چون نتوانست آنها را تشخیص دهد مثل همه هندوان پارسیان را بعقیده خود بت پرست نامید قصه سنجان از لشکر کشی سلطان محمود بچمپا نیرو بالاخره فتح سنجان صحبت میدارد این سلطان معروف است به سلطان محمود بقره . در تواریخ هندوستان لشکر کشی او مذکور است . در مرآت سکندری آمده است که اسم اصلی اوفاتح خان می باشد و برادر سلطان قطب الدین و جانشین سلطان داود شاه بوده است . چون سلطان داود شاه لیاقتی بروز نداد او را خلع نموده فاتح خان را سلطان محمود خوانده بجای او نشاندند این سلطان از سال ۸۶۳ تا ۹۱۷ هجری حکمرانی داشت .

از سرداروی الفخان و یالپخان غالباً در جنگهای سلطان محمود اسم برده میشود این سردار در یکی از جنگها بنای خود سری گذاشت در سال ۸۹۹ طرف غضب سلطان واقع شد و دو سال پس از این حادثه بمرد . آنچه از تواریخ هند برمیآید این است که چنانچه در قرن نهم هجری بدست مسلمانان افتاد . در مرآت سکندری

چنین آمده است : القصة فتح قلعه چپانیر بتاریخ دوم شهر دی القعه سنه تسع و ثمانین و ثمانمائة وقوع یافت. طبقات اکبری نیز همین تاریخ را داده میگوید در همانروز چپانیر را محمد آباد نام نهادند تاریخ فرشته نیز بادو تاریخ مذکور موافقت نموده گوید و راجپوتان چون حال بدینهموال دیدند و گرد ادبار بر چهره خویش مشاهده کردند در اندیشه شده آتش بزرگ بر افروختند و جمیع اطفال و زنان را سوخته دست از جان بستند و انواع آلات حرب برداشته بجنگ مشغول شدند و صبح روز دوم ذیقعه سنه تسع و ثمانین و ثمانمائة مغلوب و مقهور گشته سپاه اسلام بقلعه تمام دروازه حصار بزرگ شکسته بدرون شدند و جمعی کثیر را بشمشیر نواختند.

هر چند که تاریخ فتح چپانیر معلوم باشد ولی تعیین تاریخ فتح سنجان و دست بگریبان شدن زرتشتیان با مسلمانان در آن سامان مشکل است بقول تواریخ مذکور فتح چپانیر در ۸۸۹ وقوع یافت و این مطابق میشود با ۱۴۸۴ میلادی. اما دانشمند امریکائی «جکسن» می نویسد: که زرتشتیان در سال ۱۳۱۵ در ردیف هندوان بضد مسلمانان جنگیدند.

موبد فاضل پارسی دکتر مدی میگوید که دکتر ویلسون را عقیده بر این است که فتح سنجان در سال ۱۵۵۷ وقوع یافته است خود دکتر مدی متعایل است که فتح سنجان را در سال ۱۴۹۰ بشمارد و کاملاً آنچه در قصه سنجان آمده است تاریخی می داند چه بنا بقول قصه سنجان پانصدسال پس از دخول اسلام در هند چپانیر بدست مسلمانان افتاد پانصد سال پیش از ۱۴۹۰ مطابق میشود بالشکر کشی سبکتکین پدر سلطان محمود غزنوی که در سال ۹۹۰ میلادی اساس سلطنت اسلامی در قسمتی از هندوستان بنانهاد البته باید در نظر داشت که قصه سنجان از روی سنت نوشته شده است کلیه تاریخهای آن تقریبی است با تاریخ واقعی چندین سال کم و یا بیش تفاوت دارد هر چند که تحقیقات دانشمندان در خصوص تواریخیکه قصه سنجان میدهد مفید است ولی خوانندگان این نامه چندان از آن بهره نتوانند برد چه اطلاعات محلی لازم دارد مقصود نگارنده همان اثری از این مهاجرین قدیم ایران نشان دادن و خط سیر آنان را جستن تا تمام